

SLUJBA SFINŢILOR ROMÂNI LA DUMINICA A DOUA DUPĂ RUSALII

Sâmbătă seara, la Vecernia mică

Preotul dă binecuvântarea: Binecuvântat este Dumnezeu nostru...

Strana: Amin! Veniți să ne închinăm... (de 3 ori), Psalmul 103, Slavă..., Și acum..., Aliluia... (de 3 ori)

Doamne, strigat-am ... (glasul 1), stihurile se pun pe 4.

Stihul: Din straja dimineții...

Rugăciunile noastre cele de seară, primește-le, Sfinte Doamne și ne dă nouă iertare păcatelor, că Tu însuși ești Cel ce ai arătat în lume Învierea.

Stihul: Că la Domnul este milă...

Înconjurați popoarele Sionul și-l cuprindeți pe dânsul și dați mărire într-însul, Celui ce a înviat din morți, că Acesta este Dumnezeu nostru, Care ne-a izbăvit pe noi de fărădelegile noastre.

Stihul: Lăudați pe Domnul toate neamurile...

Veniți popoare să laudăm și să ne închinăm lui Hristos mărint Învierea lui, Învierea cea din morți; că Acesta este Dumnezeu nostru, carele de înșelăciunea vrăjmașului a izbăvit lumea.

Stihul: Că s-a întărit mila Lui...

Rugăciunile noastre cele de seară, primește-le, Sfinte Doamne și ne dă nouă iertare păcatelor, că Tu însuși ești Cel ce ai arătat în lume Învierea.

Slavă..., glasul 1,

Veniți acum, o, iubitorilor de prăznuire, să laudăm pe Părintele îndurărilor, care a privit cu dragoste spre sfânta noastră Biserică ce luminat a strălucit pe întinsul pământ românesc, temeluind adânci rădăcini ale credinței dreptmăritoare. Căci prin rouă Duhului Sfânt au răsărit pomii ce rodesc spre viața veșnică și împodobesc grădina raiului, sfinții pe care I-a ales din neamul nostru. Și cu smerenie să-L rugăm ca, pentru rugăciunile lor, să reverse asupra noastră din darurile Sale cele bogate, întărindu-ne în dreapta credință, spre rodirea faptelor bune, întru slava Prea Sfântului Său nume.

Și acum...,

Prăznuire feciorească este astăzi, fraților. Să salte făptura, să dănțuiască omenirea, că ne-a chemat pe noi vistieria cea preacurată a fecioriei, Sfânta de Dumnezeu Născătoarea, raiul cel cuvântător al lui Adam al doilea, locașul unirii a două firi, prăznuirea mântuitoarei împăcări, cămara întru care

Cuvântul cu adevărat trup și-a logodit, norul cel cu adevărat ușor, care a purtat cu trup pe Cel ce este purtat pe heruvimi. Pentru rugăciunile ei, Hristoase Dumnezeule, mântuiește sufletele noastre.

Apoi:Lumină lină...

Prochimenul: Domnul a împărățit, întru podoabă s-a îmbrăcat...

Stihoavna

Cu patima Ta Hristoase, din patimi ne-am liberat; și cu Învierea Ta, din stricăciune ne-am izbăvit; Doamne, mărire Ție!

Stih: Pomeni-voi numele Tău întru tot neamul și neamul

Preamărită ești în neamurile neamurilor, curată Maică Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, Marie, ocrotitoarea lumii, care ai născut cu trup pe Fiul Tatălui Celui fără de început, Cel cu adevărat împreună veșnic cu Duhul; pe Care roagă-L să ne mântuiască pe noi.

Stih: Ascultă fiică și vezi și pleacă urechea ta și uită poporul tău și casa părintelui tău.

Cei cuprinși de neașteptate neazuri, Fecioară curată, pe tine singură ocrotitoare avându-te, cu mulțumire strigăm: Izbăvește-ne pe noi, Prea Sfântă dumnezeiască Mireasă, că tu ești a lumii scăpare și sprijinitoare a neamului nostru.

Stih: Feței tale se vor pleca mai-marii norodului.

Lumea s-a înnoit întru nașterea ta, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, ceea ce ești credincioșilor izbăvire și sprijinitoare neadormită a celor ce se roagă ție cu dreaptă credință, Preacurată. Nu înceta a te ruga cu osârdie pentru toți cei ce te laudă pe tine.

Slavă..., glasul 2

De la marginile pământului vin neamurile să aducă, împreună cu noi, cinstire tuturor Sfinților, pe care Dumnezeu, în nemăsurata sa bunătate, i-a ales din neamul nostru și care, împodobiți fiind cu darurile Sfântului Duh, pentru nevoințele lor, revarsă asupra celor ce-i cinstesc pace și mare milă.

Și acum...,

Nor al Luminii celei veșnice te-a numit prorocul pe tine, Fecioară; că, întru tine pogorându-Se Cuvântul Tatălui, ca ploaia peste lână, și dintru tine răsărind, lumea a luminat și înșelăciunea a risipit Hristos, Dumnezeul nostru. Ne rugăm, Prea Sfântă, nu înceta a-L ruga pe Acela cu stăruință pentru noi, cei ce te mărturisim pe tine cu adevărat Născătoare de Dumnezeu.

Apoi: Acum slobozește..., Sfinte Dumnezeule..., Prea Sfântă Treime..., Tatăl nostru...

Troparul Învierii

Piatra fiind pecetluită de iudei și ostașii străjuind Prea Curat trupul Tău, înviat-ai a treia zi Mântuitorule, dăruind lumii viață. Pentru aceasta, puterile cerurilor strigau Ție, Dătătorule de viață:

Mărire Învierii Tale, Hristoase; mărire împărăției Tale, mărire economiei Tale, Unule iubitorule de oameni.

Slavă..., Și acum...,

Gavriil zicând ție: „Fecioară, bucură-te”, împreună cu glasul s-a întrupat Stăpânul tuturor întru tine, sicriul cel Sfânt, precum a zis dreptul David. Arăteatu-te-ai mai desfătăată decât cerurile, ceea ce ai purtat pe Făcătorul tău. Mărire celui e s-a sălășluit întru tine, mărire Celui ce ne-a mântuit pe noi, prin nașterea ta!

Ectenia întreită..., Otpustul mic.

VECERNIA MARE

Dacă nu se face Priveghere sau nu este hramul bisericii, se slujește după următoarea rânduială:

Preotul: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru...

Strana: Amin! Veniți să ne închinăm... (de 3 ori). Psalmul 103.

Dacă nu s-a făcut Ceasul IX și Vecernia Mică, după binecuvântare, strana zice: Amin și continuă cu Împărate Ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Prea Sfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Strana: Doamne miluiește...(de 12 ori),

Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori), Psalmul 103, Fericit bărbatul...

Doamne, strigat-am, glasul 1, stihirile se pun pe 10: trei ale Învierii, una a lui Anatolie și șase stihiri ale Sfinților Români.

Stih: Scoate din temniță sufletul meu, ca să se mărturisească numelui Tău.

Rugăciunile noastre cele de seară, primește-le, Sfinte Doamne și ne dă nouă iertare păcatelor, că Tu însuși ești Cel ce ai arătat în lume Învierea.

Stih: Pe mine mă așteaptă dreptii, până ce-mi vei răsplăti mie.

Înconjurați popoarelor Sionul și-l cuprindeți pe dânsul și dați mărire într-însul, Celui ce a înviat din morți, că Acesta este Dumnezeuul nostru, Care ne-a izbăvit pe noi de fărădelegile noastre.

Stih: Dintru adâncuri am strigat către Tine, Doamne, Doamne, auzi glasul meu.

Veniți popoare să laudăm și să ne închinăm lui Hristos mărint Învierea Lui, Învierea cea din morți; că Acesta este Dumnezeuul nostru, care-le de înșelăciunea vrăjmașului a izbăvit lumea.

Stih: Fie urechile Tale cu luare aminte spre glasul rugăciunii mele.

Veseliți-vă ceruri, trâmbițați temeliiile pământului, strigați munților cu veselie, că iată Emanuel, păcatele noastre pe cruce le-a pironit și Cel ce dă viață, moartea a omorât, pe Adam înviindu-l, ca un iubitor de oameni.

Stih: De Te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi? Că la Tine este milostivirea.

Preamărit ești, Hristoase, Dumnezeu nostru, care ai rânduit, în marea și nespusa Ta bunătate și iubire de oameni, ca și Biserica noastră dreptmăritoare, după cele șapte daruri ale Sfântului Duh, să zămislească, să crească și să desăvârșească cele șapte cete de sfinți, care Te laudă neîncetat și se roagă pentru mântuirea sufletelor noastre.

Stih: Pentru numele Tău Te-am așteptat Doamne, așteptat-a sufletul meu spre cuvântul Tău, până ce se va milostivi spre el.

Împreună cu celelalte neamuri creștine dreptmăritoare ce au odrăslit luminate cete de sfinți, care au răspândit în toată lumea mireasma cea binemirosoasă a darurilor duhovnicești, și neamul nostru, a adus Ție, Doamne, prinos de jertfă și de sfințenie, pe sfinții săi: pe mucenici și mărturisitori, arhierii și preoți, voievozi și domni, monahi și monahii; bărbați și femei care împreună alcătuiesc luminat sobor de flori alese ale raiului ceresc, care se roagă pentru pacea a toată lumea și pentru mântuirea poporului nostru cel binecredincios și cinstitor de Dumnezeu.

Stih: Din straja dimineții până-n noapte, din straja dimineții să nădăjduiască Israil spre Domnul.

Tu, Românie, care ți-ai ascuns cu smerenie pe Sfinții tăi, ai fost preamărită de Dumnezeu, pentru smerenia ta, căci sfinții odrăsliti din tine, care de veacuri au fost învăluiti în taină și nu erau cunoscuți, acum s-au făcut cunoscuți și strălucesc în toată lumea creștină, după voia Sa cea dumnezeiască. Cinstea pe care ei au primit-o de la veșnicul Dumnezeu pentru nevoințele lor în această viața trecătoare, se revarsă și asupra ta, ținut binecuvântat bucurându-te cu toate popoarele pământului, iar noi, cei ce locuim întru tine, avem nădejdea mântuirii sufletelor noastre.

Stih: Că la Domnul este mila și El va izbăvi pe Israil din toate fărădelegile lui.

Pământul acesta, pe care s-a plămădit neamul nostru românesc, binecuvântat de Dumnezeu prin răspândirea în toate laturile lui a Cuvântului dumnezeiesc și de viață dătător și sfințit cu sângele mucenicilor, care pentru dragostea lui Hristos l-au vărsat încă din primele veacuri creștine, a rodit mari trăitori și apărători ai învățaturii Mântuitorului. Pe aceștia, astăzi adunându-ne, cu cântări duhovnicești să-i laudăm, că prin mijlocirea lor înaintea Atotbiruitorului Dumnezeu, noi, frații lor, Biserica și poporul nostru, biruim asupra tuturor am dobândit.

Stih: Lăudați-L pe Domnul din ceruri, lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui.

Puterea Crucii Tale Doamne a adus și în pământul nostru strămoșesc roadă, pe părinții noștri, pe care i-a chemat la lepădarea de cele lumești, pentru a urma lui Hristos și a urca treptele desăvârșirii, pustnicind în toate sihăstriile. Pe aceștia să-i prăznuim și cu smerenie să-i rugăm să reverse asupra noastră toate darurile cele duhovnicești, ocrotind Biserica și țara noastră de toată asuprirea văzuților și nevăzuților vrăjmași, trăind în pace și bună înțelegere unii cu alții și lucrând pentru mântuirea sufletelor noastre.

Stih: Că s-a întărit mila Lui peste noi și adevărul Domnului rămâne în veac.

De la marginile pământului vin popoarele să aducă, împreună cu noi, cinstire tuturor sfinților din neamul nostru, ce împodobesc Biserica dreptmăritoare în care ei au strălucit, zicând așa: Binecuvântată ești Maică duhovnicească a celor mai buni fii aleși din plămada acestui popor! Saltă acum și te veselește, că, împreună cu celelalte Biserici surori, în aceeași cinste ești înaintea lui Hristos – Mirele Bisericii; să ne bucurăm și să ne veselim cu toții că și sfinții români, împreună cu ceilalți sfinți, se roagă pentru pată lumea ca să se mântuiască din toate nevoile.

Slavă...,

Când Sfinții Apostoli au mers, după porunca Mântuitorului, să învețe toate popoarele, ție, Sfinte Apostole Andrei, ți s-a rânduit de la Dumnezeu să ajungi până în părțile noastre. Astfel, ai spălat cu apă Botezului tot păcatul, aducând lui Hristos popor ales, întru care să se cinstească adevăratul Dumnezeu. Aici au înflorit toate virtuțile creștinești ale sfinților care s-au ridicat din neamul nostru și s-au arătat apărători și păstrători ai dreptslăvitoarei credințe. Pe aceștia astăzi, cu evlavie cinstindu-i să-i rugăm să ne întărească în iubirea și în mărturisirea adevărului dumnezeiesc.

Și acum...(Dogmatica)

Pe ceea ce este mărirea a toată lumea, care din oameni a răsărit și pe Stăpânul L-a născut, ușa cea cerească, lauda celor fără de trup și podoaba credincioșilor, pe Maria Fecioara să o lăudăm. Că aceasta s-a arătat cer și Biserică a Dumnezeirii; aceasta, peretele cel din mijloc al vrajbei surpându-l, pace a adus și împărăția a deschis. Deci, pe aceasta având-o întărire a credinței, apărător avem pe Domnul, Cel ce s-a născut dintr-însa. Îndrăznească poporul lui Dumnezeu; că Acesta va birui pe vrăjmași, ca un atotputernic.

Vohodul cu cădelnița.

După ce s-a cântat Dogmatica, preotul rostește din fața ușilor împărătești, cădind de trei ori: Înțelepciune, drepti!

Strana cântă: Lumină lină ..., Preotul: Pace tuturor!

Strana: Și duhului tău!

Preotul: Înțelepciune. Să luăm aminte!

Strana: Domnul a împărățit... cu stihurile rânduite

După Prochimenul de sâmbătă seara, preotul zice: Înțelepciune!

Strana: Din proorocia lui Isaia citire.

Preotul: Să luăm aminte (cap 43, vers 9-14),

Preotul: Înțelepciune.

Strana: Din înțelepciunea lui Solomon citire.

Preotul: Să luăm aminte (cap. 3. vers 1-9)

Preotul: Înțelepciune.

Strana: Din înțelepciunea lui Solomon citire:

Preotul: Să luăm aminte (cap. 5 vers 16; 6 vers 1)

Se citesc paremiile de la Duminica Tuturor Sfinților din Penticostar. În timp ce se citește ultima paremie, preotul vine în fața Sfintei mese și închide ușile împărătești. După paremie, rostește ectenia întreită: Să zicem toți... Strana: Învrednicește-ne, Doamne....

Preotul: Să plinim rugăciunile noastre....

Ecfonisul: Că bun..., Apoi preotul, ușile fiind încuiate: Pace tuturor!

Strana: Și duhului tău!

Preotul: Capetele voastre Domnului să le plecați!

Strana: Ție, Doamne! (pe larg)

Preotul citește Rugăciunea plecării capetelor, apoi rostește ecfonisul: Fie stăpânirea....

Dacă se face Litie, strana cântă Sedealna hramului, apoi stihirile tuturor Sfinților Români.

Litia, glas 1:

Pe sfinții care s-au arătat din neamul nostru în toate timpurile, cu cântări duhovnicești, adunându-ne, să-i lăudăm, că ei ca niște stâlpi neclintiți au stat împotriva furtunilor ce s-au abătut asupra noastră; credința au întărit în sufletele noastre și pe toți ne-au păstrat în corabia mântuirii; dragostea, pacea și bunăvoirea între oameni au propovăduit; viața și-au dat-o cu bucurie pentru mărturisirea lui Hristos, Cel ce viață veșnică tuturor a dăruit.

Veniți acum, o, iubitorilor de prăznuire, să lăudăm pe Părintele îndurărilor, care a privit cu dragoste spre Sfânta noastră Biserică. Căci prin rouă Duhului Său au răsărit și aici pomii cei ce rodesc spre viața veșnică și împodobesc grădina raiului, sfinții pe care I-a ales din neamul nostru. Și cu smerenie să-L rugăm ca, pentru rugăciunile lor să reverse din darurile Sale cele bogate, întărindu-ne în dreapta credință, spre rodirea faptelor bune.

Slavă...,

Să trâmbițăm cu trâmbițe de cântări și cu bucurie cântăm, întru prăznuirea cea de peste an a Tuturor Sfinților Români. Cărmuitorii să se adune cu noi și să laude pe binecredincioșii voievozi și domni, care pentru credință, Biserică și neam s-au ridicat împotriva cotropitorilor și cu ajutorul lui Dumnezeu s-au arătat biruitori. Arhieriei și preoți, alcătuiți cântări și preamăriți pe Părinții noștri;

cete de cuvioși părinți și cuvioase maici în mantii înveșmântați cântări alcătuiți; și, toți împreună adunându-ne să cinstim pe cei ce cu sângele lor pe Hristos au mărturisit Și către dânșii să strigăm: o, voi sfinților români, rugați-vă neîncetat limanul mântuirii cu toții să-l dobândim.

Și acum...,

Astăzi împreună ne cheamă pe toți Soborul Sfinților Români să aducem cântări de preamărire Maicii lui Dumnezeu, ocrotitoarea. Aceștia, luptând în lume cu ispitele și cerând ocrotirea ei de Maică, s-au arătat biruitori. Și pentru rugăciunile lor a revărsat binecuvântarea sa asupra țării noastre, iar poporului nostru celui mult încercat, mângâiere i-a dat. Pentru aceasta, toți către dânsa să strigăm: Născătoare de Dumnezeu Fecioară, păzește-ne de văzuții și nevăzuții vrăjmași, pe noi, cei ce în tine ne-am pus toată nădejdea noastră și cu evlavie ne închinăm cinstului tău chip.

În timp ce se cântă stihira de la: Și acum se deschid ușile împărătești, preotul ia cădelnița și, mergând prin spatele sfintei mese, iese din sfântul altar pe ușa de miazănoapte, mergând înaintea lui paraclisierul cu lumânarea aprinsă.

Ajungând în pronaos, sau în fața mesei unde sunt prinoasele, face cădere și citește rugăciunea: Mântuiește Dumnezeule..., urmând toată rânduiala Liturghiei. După rugăciunea: Stăpâne...,

Strana cântă Stihoavna (Dacă nu se face Litie, după ecfonisul: Fie Stăpânirea..., se cântă Stihoavna).

Stihoavna, glas 1

Cu patima Ta, Hristoase, din patimi ne-am liberat și cu Învierea Ta, din stricăciune ne-am izbăvit Doamne, slavă Ție;

Stih: Domnul a împărățit întru podoabă s-a îmbrăcat; îmbrăcatu-S-a Domnul întru putere și S-a încins.

Să se bucure făptura, cerurile să se veselească, din mâini să bată neamurile cu bucurie. Că Hristos, Mântuitorul nostru, pe Cruce a pironit păcatele noastre; și moartea omorând, viață nouă ne-a dăruit, pe Adam cel căzut cu tot neamul înviindu-l, ca un iubitor de oameni.

Stih: Pentru că a întărit lumea care nu se va clinti.

Fiind împărat al cerului și al pământului, Cei ce ești necuprins, de bunăvoie Te-ai răstignit din iubire de oameni; pe Tine iadul, întâmpinându-Te jos, s-a amărât; și sufletele dreptilor, primindu-Te, s-au bucurat; iar Adam, văzându-Te pe Tine, Ziditorul, în cele de sub pământ s-a sculat. O, minune! Cum a gustat moarte Viața tuturor? Ci, precum a voit, a luminat lumea care strigă și grăiește: Cel ce ai înviat din morți, Doamne slavă Ție.

Stih: Casei Tale se cuvine sfințenie, Doamne, întru lungime de zile.

Femeile purtătoare de mir, miresme aducând, cu grăbire și cu plângere la groapa Ta au ajuns; și negăsind preacurat Trupul Tău, dar aflând de la înger acea nouă și neobișnuită minune, apostolilor au zis: Înviat-a Domnul, dând lumii mare milă.

Slavă...,

O, minune nouă și preamărită că până la noi a ajuns învățătura cea adevărată a lui Dumnezeu Care, prin lucrarea Apostolului Andrei a întemeiat Biserica Sa și pe plaiurile noastre. Pentru apărarea dreptei credințe a ridicat voievozi și domni care au biruit pe vrăjmașii creștinătății; arhieriei și preoți a sfințit, care cu sabia cuvântului ereziile au tăiat; mărturisitori a rânduit, care cu puterea Duhului Sfânt fiind întăriți, adevărul credinței au mărturisit; cuvioși părinți și cuvioase maici a arătat, care prin post și rugăciune pe treptele desăvârșirii s-au ridicat, iar pe credincioși aproape de Hristos i-au păstrat. Aceștia toți, pentru nevoințele lor, de Hristos au fost încununăți, și se roagă neîncetat pentru sufletele noastre.

Și acum...,

Iată, s-a împlinit proorocia lui Isaia: că fecioară fiind, ai născut, iar după naștere, ca și mai înainte de naștere ai rămas; că Dumnezeu era Cel ce S-a născut, pentru aceasta și firile le-a înnoit. Ci, o, Maică a lui Dumnezeu, rugăciunile robilor tăi ce se aduc ție în biserica ta, nu le trece cu vederea, ci, ca ceea ce ai purtat în brațe pe Cel milostiv spre robii tăi milostivește-te și-L roagă să mântuiască sufletele noastre.

Apoi se cântă: Acum slobozește..., Sfinte Dumnezeule..., Prea Sfântă Treime...,

Tatăl nostru..., Că a ta este împărăția....

Dacă nu se face Litie, se cântă Troparul Învierii, glas 1: Piatra fiind pecetluită de iudei...

Slavă..., Troparul Sfinților Români, glasul al 8 – lea:

Binecuvântat ești Hristoase, Dumnezeul nostru, cel ce prin Apostolul Tău, Andrei, cel întâi chemat, pe strămoșii noștri cu învățătura Ta cea dumnezeiască I-ai luminat și, cu lucrarea Sfântului Duh, din neamul nostru cete de sfinți ai ridicat. Pentru rugăciunile lor și ale Preacuratei Tale Maici, în pace adâncă păzește Biserica și poporul nostru, iubitorule de oameni. Doamne, slavă Ție.

Și acum...,

Cel ce pentru noi Te-ai născut din Fecioară și răstignire ai răbdat Bunule; Care cu moartea pe moarte ai prădat și Învierea ai arătat, ca un Dumnezeu, nu trece cu vederea pe cei ce i-ai zidit cu mâna Ta. Arată iubirea Ta de oameni Milostive; primește pe Născătoarea de Dumnezeu, care Te-a născut pe Tine și se roagă pentru noi, și mântuiește, Mântuitorul nostru, pe poporul cel deznădăjduit.

Dacă se face binecuvântarea prinoaselor se cântă de două ori Troparul Sfinților Români

Tropar, glas 1

Mulțumire aducem Ție, Hristoase Dumnezeul nostru, Cel cu ce puterea Sfântului Duh pe strămoșii noștri i-ai luminat și prin Apostolul Tău, Andrei, la cunoașterea Ta, adevăratul Dumnezeu i-ai adus; și dintr-înșii sfinți ai ridicat, ca să se roage pentru sufletele noastre, (de 2 ori)

Preotul cădește prinoasele de fiecare dată în cele patru laturi ale mesei. Urmează Troparul Născătoare de Dumnezeu..., se face binecuvântarea prinoaselor și se cântă Fie numele Domnului binecuvântat...; Bogații au sărăcit....

Dacă se face priveghere, preotul de pe solee zice:

Binecuvântarea Domnului peste voi toți... și se citesc cei opt psalmi ai Utreniei.

Dacă nu se face Privegherea, preotul zice:

Înțelepciune... și se face Otpustul după rânduiala cunoscută.

Rânduiala Utreniei

La „Dumnezeu este Domnul...” se cântă Troparul Învierii glas 1: Piatra fiind pecetluită... (de 2 ori)

Slavă..., Troparul Sfinților Români, glasul al 8-lea:

Binecuvântat ești, Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce prin Apostolul Tău Andrei, cel întâi chemat, pe strămoșii noștri, cu învățătura Ta cea dumnezeiască i-ai luminat și cu lucrarea Sfântului Duh din neamul nostru cete de sfinți ai ridicat. Pentru rugăciunile lor și ale Preacuratei Tale Maici, în pace adâncă păzește Biserica și poporul nostru, Iubitorule de oameni, slavă Ție.

Și acum...,

Cela ce pentru noi Te-ai născut din Fecioară și răstignire ai răbdat Bunule; Care cu moartea pe moarte ai prădat și Învierea ai arătat, ca un Dumnezeu, nu trece cu vederea pe cei ce i-ai zidit cu mâna Ta. Arată iubirea Ta de oameni, Milostive; primește pe Născătoarea de Dumnezeu, care Te-a născut pe Tine și care se roagă pentru noi, și mântuiește, Mântuitorul nostru, pe poporul cel deznădăjduit.

După întâia Catismă, Ectenia mică cu ecfonisul: Că a Ta este Stăpânirea...

Primul rând de Sedelne ale Învierii, glas 1:

Mormântul tău, Mântuitorule, ostașii străjuindu-l, morți s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat care a vestit femeilor Învierea. Pe tine, pierzătorul stricăciunii; la Tine cădem, Cel ce ai înviat din mormânt ca unul Dumnezeuul nostru.

Slavă...,

Pe cruce fiind pironit de voie, Îndurate, în mormânt fiind ca un mort, Dătătorule de viață, stăpânirea morții ai zdrobit moartea Ta, Puternice. Că de Tine s-au cutremurat portarii iadului; Tu împreună ai sculat pe morții cei din veac, ca un iubitor de oameni.

Și acum...,

Maică a lui Dumnezeu, pe tine te știm toți cei ce cu dragoste alergăm la a ta bunătate, care și după naștere te-ai arătat fecioară cu adevărat. Pe tine te avem ocrotitoare noi, păcătoșii; pe tine izbăvire întru ispite te-am câștigat, singura cu totul fără prihană.

Apoi se zice: Doamne, miluiește (de 3 ori);

Slavă..., Și acum..., apoi se citește a doua Catismă.

Ectenia mică. Ecfonisul: Că bun și iubitor de oameni ești...

Al doilea rând de Sedelne:

Femeile, dis-de-diminează au venit la mormânt și, vedere îngerească văzând, s-au cutremurat; mormântul a strălucit viață, minunea le-a spăimântat pe ele. Pentru aceasta, mergând au vestit ucenicilor Învierea. Iadul l-a prădat Hristos, ca Cel ce este singur tare și puternic; și pe cei căzuți i-a sculat, frica osândirii dezlegând cu puterea Crucii.

Slavă...,

Pe Cruce fiind pironit, Viața tuturor, și între morți fiind socotit, Tu, Domnul cel fără de moarte, înviat-ai a treia zi, Mântuitorule, și ai sculat pe Adam din stricăciune. Pentru aceasta, Puterile cerurilor strigau Ție, Dătătorule de viață: Slavă patimilor Tale, Hristoase; slavă Învierii Tale; slavă smereniei Tale, unule Iubitorule de oameni.

Și acum...,

Marie, ceea ce ești cinstit locaș al Stăpânului, ridică-ne pe noi cei căzuți în prăpastia cumplitei deznădăjduiri și a greșelilor și a necazurilor; că tu ești izbăvitoare și ajutătoare a păcătoșilor, ocrotitoare tare și miluiești pe robii tăi.

Doamne, miluiește (de 3 ori); Slavă..., Și acum..., Catisma a 17-a.

Dacă biserica are hramul Sfinților Români se cântă Polieleul: Robii, robii Domnului..., apoi,

Mărimurile

Mărimu-vă pe voi, Sfinților toți, care din neamul nostru românesc ați odrăslit și cinstim sfântă pomenirea voastră, că voi vă rugați pentru noi lui Hristos, Dumnezeul nostru.

Veniți, toți credincioșii, să laudăm pe toți Sfinții care prin nevoințele lor pe Hristos L-au preamărit și pământul țării noastre l-au sfințit, zicând: pe ocrotitorii României.

Stihurile

1. Fericit bărbatul, care n-a umblat în sfatul necredincioșilor și în calea păcătoșilor n-a stătut și pe scaunul hulitorilor n-a șezut.

2. Că știe Domnul calea dreptilor, iar calea necredincioșilor va pieri.

3. Slujiți Domnului cu frică și vă bucurați de El cu cutremur.
4. Fericiți toți cei ce nădăjduiesc în El.
5. Scoală, Doamne, mântuiește-mă, Dumnezeuul meu.
6. A Domnului este mântuirea și peste poporul Tău binecuvântarea Ta.

Apoi binecuvântările Învierii.

Ectenia mică Ecfonisul: Că s-a binecuvântat numele Tău...

Ipacoi

Pocăința tâlharului raiul a dobândit, iar plângerea mironosițelor bucuria a vestit; că ai înviat, Hristoase Dumnezeule, dăruind lumii mare milă.

Apoi Sedelnele Sfinților, glasul 1:

Să ne bucurăm și să ne veselim astăzi, în ziua prăznuirii Sfinților Români, că dreptcredincioasa Românie printr-înșii se preamărește și în toate laturile lumii numele ei se vestește; iar în ceruri, odată cu voi, Sfinților, înaintea Prea Sfintei Treimi se pomenește și de nesfârșite daruri cerești și pământești se împărtășește.

Slavă...,

Pe cei ce pe Hristos L-au iubit jertfelnic, dreapta credință au păzit, învățătura Lui neschimbată au mărturisit, Biserica au întărit și pe poporul nostru de asupriri l-au apărat, pe Sfinții Români, adunându-ne, cu evlavie cinstindu-i, să-i preamărim.

Și acum...,

Moștenirea ta suntem, Preacurată Maică, și ție ne rugăm în încercările ce vin asupra noastră. Caută cu osârdie spre neputințele noastre și fiii lângă noi în pătimirile noastre, miluind pe cei ce neîncetat te preamăresc pe tine.

Dacă nu este hramul bisericii, după al doilea rând de sedelne urmează: Binecuvântările Învierii. Ectenia mică și ecfonisul: Că s-a binecuvântat...

Ipacoi:

Pocăința tâlharului raiul a dobândit...

Antifoanele, glas 1:

Când sunt necăjit, auzi durerile mele...

Prochimenul: Acum Mă voi scula, zice Domnul, pune-mă-voi întru mântuire, îndrăzni-voi întru El.

Stihul: Cuvintele Domnului sunt cuvinte curate.

Acum Mă voi scula, zice Domnul...

A treia oară pe larg:

Acum Mă voi scula, zice Domnul...!

Preotul: Domnului să ne rugam!

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Că sfânt ești Dumnezeu nostru...!

Toată suflarea să laude pe Domnul (de 2 ori)

Suflarea toată și toată făptura....

Și se urmează rânduiala cunoscută pentru citirea Sfintei Evanghelii.

Se citește Evanghelia a doua a Învierii de la Marcu..., apoi Învierea lui Hristos văzând..., După citirea Sfintei Evanghelii, se cântă: Învierea lui Hristos văzând..., apoi Psalmul 50...,

Slavă...,

Pentru rugăciunile Apostolilor Tăi, Milostive...

Și acum...,

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu...

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule!

Înviind Iisus din Mormânt...

Dacă s-a făcut Litie seara, se rostește ecfonisul: Cu mila și cu îndurările...
Dacă nu s-a făcut Litie, se rostește rugăciunea: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău...

Canoanele:

La Canonul Învierii și al Născătoarei de Dumnezeu se adaugă Canonul Tuturor Sfinților Români.

Canonul Sfinților Români, glas 1:

Stih: Pe toți Sfinții Români să-i cinstim ca pe cei ce se roagă pentru noi

Cântarea 1

Doamne, Cel ce dai înțelepciune celui ce cere, luminează mintea mea și deschide-mi buzele mele ca să înalț slujbă de laudă celor ce s-au făcut vase alese ale Sfântului Duh și neîncetat se roagă pentru sufletele noastre.

Pe calea vieții celei vremelnice, în vremurile de grele încercări și asupriri, noi poporul Tău am aflat izbăvire prin mijlocirea sfinților care s-au ridicat din neamul nostru și pe care cu dragoste îi cinștim.

Slavă...,

Pentru Tine, Cel ce ai pățimit pentru mântuirea lumii, toți Sfinții Români au primit patimile cu bucurie și prin acestea se arată următori Ție, iubindu-Te pe Tine, Cel ce ne-ai iubit pe noi și viață veșnică ne-ai dăruit.

Și acum...,

Fecioară de Dumnezeu aleasă, ceea ce ai născut cu puterea Prea Sfântului Duh, pe Fiul Cel de o ființă cu Tatăl și cu Duhul Sfânt, pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Catavasi: Deschide-voi gura mea...

Văzând acum cu duhul întristarea noastră pentru dezbinarea dintre frați, voi, care pentru unitatea credinței, fiind în viața aceasta ați luptat suferind chinuri, rugați-vă Mântuitorului Hristos să sădească în sufletele noastre dragostea unuia față de altul și a tuturor față de Biserica Sa cea sfântă și de neamul nostru românesc.

Îmbrăcându-vă cu puterea Celui ce a purtat pe Cruce neputințele noastre, întru tot laudaților mucenici: Ermil și Stratonic, Nicandru și Marcian, Dasie și Emilian, împreună cu preoții Montanus și Romul, cu diaconii Silvan și Donat, cu Sava de la Buzău, Ioan Valahul, Ioan cel Nou de la Suceava, cu Cuvioșii Visarion și Sofronie, preoții Ioan și Moise din Sibiel, cu Oprea și cu toți Sfinții mărturisitori, voi ați stricat trufia celor ce caută să strice dreapta credință, de Dumnezeu fericiților.

Slavă...,

Cu pavăza drepte credințe întrarmându-vă, vitejește ați sfărâmat toate asupririle tiranilor; și pe frații voștri întru dreapta mărturisire i-ați îmbărbătat și a rămâne în sânul Bisericii Ortodoxe i-ați îndemnat, unde să cânte neîncetat: Sfânt ești, Doamne!

Și acum...,

Nu înceta a te ruga pentru noi și pentru țara noastră, Prea Sfântă Fecioară și cu a ta mijlocire, izbăvește-ne de toate nevoile.

Catavasi: Pe ai tăi cântăreți...

Ectenia mica. Ecfonisul: Că Tu ești...

Sedealna

Să ne bucurăm și să ne veselim, astăzi, în ziua prăznuirii Sfinților Români, că dreptcredincioasa Românie printr-înșii se preamărește și în toate laturile lumii numele ei se vestește. Iar în ceruri, odată cu voi, Sfinților, înaintea Prea Sfintei Treimi, se pomenește și de nesfârșite daruri cerești și pământești se împărtășește.

Slavă...,

Pe cei ce pe Hristos, jertfelnic L-au iubit, dreapta credință au păzit, învățătura lui neschimbată au mărturisit, Biserica au întărit și pe poporul nostru de tot felul de asupriri l-au apărat, pe Sfinții Români, adunându-ne, cu evlavie cinstindu-i, să-i preamărim.

Și acum...,

Moștenirea Ta suntem, Preacurată Maică și Fecioară Maria și ție ne rugăm cu smerenie și la tine alergăm în încercările care vin asupra noastră. Caută cu osârdie spre neputințele noastre și fii lângă noi în pătimirile noastre, miluind pe cei ce neîncetat te preamăresc pe tine.

Cântarea a 4-a:

Doamne, tu în grădina dumnezeieștii Tale Biserici, flori cu bună mireasmă ai arătat pe Sfinții ce s-au ridicat din neamul nostru și cu apele înțelepciunii tale i-ai adăpat pe ei. Pentru aceasta au odrăslit roadele cunoștinței de Dumnezeu, întărind în dreapta credință pe cei ce cu laude Te slăvesc pe Tine.

Nu ați murit, voi Sfinților, căci trăind cineva pentru Dumnezeu, izvorul vieții nu moare niciodată, ci trece de aici la viața cea veșnică. Pentru aceasta, pe noi, frații voștri, nu ne uitați, ci, prin rugăciunile voastre, învredniciți-ne pe noi toți a dobândi viața cea veșnică.

Slavă...,

De pe toate „gurile de rai” ale plaiurilor noastre, cuvioșilor părinți și cuvioase maici ați privit spre raiul cel ceresc, pe care l-ați dobândit cu însutite nevoițe duhovnicești. Și pe noi, fiii voștri sufletești ne învredniciți să-l dobândim, cu rugăciunile voastre cele bineprimite de Dumnezeu.

Și acum...,

Nu trece cu vederea cererile celor ce se roagă ție cu credință, ceea ce ești cu totul lăudată. Ci, pentru rugăciunile Tuturor Sfinților Români, le primește și le du la picioarele Fiului Tău și Dumnezeului nostru, rugându-L să ne ajute nouă, că pe tine ocrotitoare te-am câștigat.

Catavasie: Sfatul cel neurmat și dumnezeiesc...

Cântarea a 5-a:

Pe cei ce Dumnezeului Celui Viu au slujit, țara și poporul de asupriri au apărat, Biserica și credința au întărit, învățătura dreptmăritoare au proslăvit: pe binecredincioșii voievozi și domni, pe arhierii, preoți și diaconi, cuvioșii părinți și cuvioasele maici și pe toți martirii neamului nostru, cu cântări duhovnicești să-i preamărim.

Pe cuvioșii părinți: Daniil Sihastrul, Paisie de la Neamț, Iosif și Chiriac de la Bisericani, Vasile de la Poiana Mărului, Ioan Iacob de la Neamț, împreună cu Cuvioasa Parascheva de la Iași și Teodora de la Sihla împreună cu alți desăvârșiți nevoitori întocmai cu marii cuvioși: Antonie cel Mare, Sava cel Sfințit, Eftimie și Macarie, Onufrie și Teodosie cel Mare, să-i cinstim.

Slavă....

Ca slujitori ai lui Dumnezeu fiind, în dragostea Sfintei Treimi ați intrat și pe pământ cu glas de trâmbiță ați îndemnat: să ne iubim unii pe alții ca într-un gând să mărturisim pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Treimea cea de o ființă și nedespărțită.

Fă-te turn de apărare, de îngrădire și întărire nouă, celor ce viața cea pământească o petrecem în țara aceasta, numită „grădina” ta, Preacurată, ca să te laudăm și să te slăvim, ceea ce ești cu totul fără de prihană,

Catavasi: Spăimântatu-s-au toate....

Cântarea a 6-a:

Moldova, cea de Dumnezeu binecuvântată de Ștefan cel Sfânt apărător și sub ocrotirea Sfântului Mucenic Gheorghe, purtătorul de biruință așezată, cu mărețe mănăstiri și biserici împodobită arătat-s-a loc de înălțare duhovnicească pentru sfinții români care împodobesc cerul și se roagă pentru mântuirea sufletelor noastre.

Ca ocrotitor al Țării Românești, Sfinte Mare Mucenice Dimitrie, Izvorătorul de Mir, roagă-te Mântuitorului Hristos, împreună cu Sfântul Grigorie Decapolitul, cu Sfântul Nicodim de la Tismana, cu Părintele nostru Nifon Patriarhul, cu Cuviosul Dimitrie cel Nou, cu Sfântul Cuvios Gheorghe de la Cernica, cu Sfinții Ierarhi Calinic de la Cernica, și Grigorie Dascălu, cu Sfintele Mucenițe Filoftea și Tatiana, ca să reverse asupra noastră mila Sa cea nemărginită, deși nevrednici suntem de aceasta.

Slavă....

Transilvania, ca cea de a treia provincie românească după numărul Sfintei Treimi, chinuri a pățimit împreună cu fiii săi de la neamurile care s-au ridicat cu răutate asupra credinței ortodoxe și au prigunit pe cei ce laudau pe Dumnezeu după nestricta predanie. Dar, Dumnezeu a dat tărie fiilor săi și a ridicat apărători pe Sfinții Ierarhi Ilie Iorest și Sava, pe Iosif mărturisitorul, pe Cuvioșii Visarion și Sofronie, pe preoții Ioan și Moise din Sibiel, pe Oprea Mucenicul și pe alți mulți mărturisitori, pe care nici sabia, nici temnița, nici frica nu i-au putut opri a apăra și a întări pe frații lor în **păstrarea dreptei credințe.**

Și acum....

Gavriil zicându-ți „Bucură-te!”, bucurie neamului omenesc a binevestit. Căci dintru tine a răsărit Hristos Mântuitorul sufletelor noastre, pe care roagă-l ca totdeauna, în pace și în dragoste să petrecem viața noastră.

Catavasi: înțelepții lui Dumnezeu ...

Condac, glasul al 8-lea:

Ca pe o pârgă a firii, Ție, Săditorul făpturii, Biserica noastră dreptmăritoare îți aducem pe toți sfinții care au odrăslit din neamul nostru și toate laturile țării le-au sfințit prin însutite osteneli și nevoițe duhovnicești și, ca pe o cunună cu nestemate împodobită la tronul Prea Sfintei Treimi o așează, ca să se roage pururea pentru pacea toată lumea și pentru mântuirea sufletelor noastre.

Icos:

Veniți toți credincioșii să ne veselim duhovnicește, că ne-a sosit astăzi zi de aleasă prăznuire în cinstea Tuturor Sfinților Români și care împreună cu toți sfinții din toată lumea se roagă lui Dumnezeu să reverse asupra noastră darurile Sale cele mântuitoare. Pentru aceasta, cu glas de bucurie și cu cuget curat să strigăm, zicând:

Bucurați-vă, voievozi și domni, care cu puterea Crucii ați biruit pe vrăjmași, poporul din robie l-ați scăpat, credința dreptmăritoare ați apărât și biserici spre slava lui Dumnezeu ați înălțat;

Bucurați-vă, Arhieriei sfințiți, care drept învățând cuvântul adevărului, credința ați păzit și cu sabia Duhului împotriva ereticilor ați stat neclintiți;

Bucurați-vă, Sfinților mucenici, nebiruiți ostași ai lui Hristos, ce împreună cu noii mucenici din zilele noastre, pentru Hristos chinuri ați răbdat;

Bucurați-vă, mărturisitori ai drepte credințe, care cu neînfricată mărturisire a credinței până la jertfă, în închisori și temnițe v-ați sfârși viața pentru apărarea legii strămoșești;

Bucurați-vă, Cuvioși părinți și Cuvioase maici, care de lume v-ați lepădat și lui Hristos ați urmat, nevoindu-vă în peșterile de la Basarabi, în Carpați și în tot locul patriei noastre;

Bucurați-vă, voi, toți Sfinții Români, prin care Dumnezeu Cel slăvit în Sfânta Treime S-a preaslăvit, credința s-a întărit, Biserica s-a împodobit și țara noastră în lume s-a vestit.

Sinaxar

În Duminica Sfinților Români

În prima Duminică după Pogorârea Sfântului Duh, așa cum au așezat dumnezeieștii Părinți, se face amintirea Tuturor Sfinților, arătând că, prin întruparea Mântuitorului nostru Iisus Hristos și prin lucrarea Duhului Sfânt, oamenii sunt mântuiți și chemați să realizeze cea mai înaltă treaptă a desăvârșirii, sfințenia, „Să ne curățim pe noi de toată întinăciunea trupului și a duhului, desăvârșind sfințenia în frica lui Dumnezeu ” (II Corinteni 7, 1).

Mântuitorul Hristos, care a curățit, a sfințit și a înțeleptit pe cei de o fire cu noi și i-a așezat din nou înlocui cetei îngerești căzute i-a adus lui Dumnezeu Tatăl ca pe o pârgă a firii omenești pe cei care în multe chipuri au bineplăcut Lui. Iar ei au urmat Lui, după cuvântul care este scris: „Fiți Sfinți, pentru că Eu sunt Sfânt” (I Petru 1, 16).

Sărbătoarea aceasta arată evlavia credincioșilor față de sfinții Bisericii care sunt cunoscuți, dar mai ales față de sfinții care, din diferite pricini au rămas necunoscuți, dar înaintea lui Dumnezeu se bucură de multă cinste. Dar s-a mai rânduit această sărbătoare și pentru că nu se pot prăznuși toți

sfinții în timpul anului bisericesc și, ca să nu rămână fără cinstire cu slujbă, s-a procedat așa, credincioșii împărtășindu-se, în felul acesta și de darurile duhovnicești primite de la sfinții neștiuți pe nume. Un alt motiv este acesta că sfinții, fiind una în Hristos și toți mărturisind „Un Domn, o credință și un botez”, alcătuiesc o singură Biserică biruitoare, chemând pe credincioși la unitate într-o singură Biserică, sfântă, sobornicească și apostolică, după dorința Mântuitorului „O turmă și un Păstor”, fapt ce a determinat pe Sfinții Părinți să hotărască o zi pentru a se face pomenirea lor.

Multe Biserici dreptmăritoare, dorind să întărească mai mult cinstirea sfinților știuți, dar mai ales pe aceea a sfinților ale căror nume nu ne sunt cunoscute, au rânduit o anumită zi pentru cinstirea sfinților din neamurile lor. Și văzând că acest lucru este de mult folos duhovnicesc credincioșilor, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a rânduit ca în Duminica a II-a după Pogorârea Sfântului Duh să se facă prăznuirea Sfinților Români știuți, dar mai ales a celor ce nu sunt știuți de noi, dar știuți de Dumnezeu, („Cel ce cunoaște mulțimea stelelor, cărora le-a dat nume” și care prin viețuirea, pătimirea și mărturia lor pentru Hristos, au ajuns „prieteni și casnici ai lui Dumnezeu, Celui în Treime lăudat și închinat”. Sfinții sunt podoaba Bisericii, pentru că ei sunt „mlădițele desăvârșirii” din „vița” cea desăvârșită, sfântă și dumnezeiască, vița nemuririi care este Domnul Hristos. Ca prezență reală și lucrătoare a Sfântului Duh, Biserica noastră, încă de la începuturile ei, de când Sfântul Apostol Andrei, întâiul chemat, prin propovăduirea Cuvântului Evangheliei a așezat-o pe temelia apostolică, a făcut să odrăslească dintre fiii ei sfinți vase alese ale Sfântului Duh și prieteni ai lui Dumnezeu. Plămada daco-română din care s-a născut poporul român a fost udată cu sângele martirilor misionari care au sfințit acest pământ pe care s-a născut poporul nostru, iar Sfântul Duh, precum la crearea lumii era prezent ca Mângâietor, Duh al Adevărului și Dătător de Viață. De aceea, poporul român când a apărut în istorie a apărut în același timp și creștin. Între sfinții martiri care au suferit chinuri pe pământul țării noastre încă de la început, și care sunt cunoscuți până astăzi, amintim pe: Pasicrate și Valention, pe Iuliu Veteranul, pe Nicandru și Marcian, pe Isihie și Dasie, pe Epictet și Astion, pe sfinții de la Niculițel, pe Emilian din Durostorum și Hermes, pe Lup și Sava de la Buzău și alți sfinți mucenici pe care, din cauza trecerii vremurilor nu-i mai știm pe nume, dar care toți au pățimit și și-au vărsat sângele lor pentru Hristos, Cel ce S-a răstignit pe Cruce și cu Sângele Său a spălat păcatele lumii. Alături de ei, ca cei ce s-au arătat luminători ai neamului nostru, facem amintirea Sfinților ierarhi, preoți și diaconi din primele veacuri, ca urmași ai Sfântului Apostol Andrei, cum sunt: Sfântul Episcop Martir Irineu, Sfinții Bretanion și Teotim, episcopi de Tomis, Sfântul Niceta, Preotul Montanus și soția sa Maxima, Preotul Romul, Diaconii Donat, Silvan, Ermil și mulți alți episcopi, preoți și diaconi care s-au arătat propovăduitori, apărători și păstrători ai învățaturii dreptmăritoare a Bisericii lui Hristos. Împreună cu ei cinstim pe Sfinții Ierarhi Mărturisitori Ilie Iorest și Sava, Mitropoliții Ardealului, pe Sfântul Ierarh Iosif de la Partoș, pe Preoții Ioan din Galeș și Moise din Sibiel, pe Cuvioșii Sofronie de la Cioara, Visarion și Oprea Nicolae din Săliște, care toți au apărat pe credincioșii și credința ortodoxă din Ardeal, suferind chinuri, unii sfârșindu-și viața în temnițele întunecoase ale Apusului. Toți, cu creștinească vitejie înarmându-se, au îmbărbătat întreg poporul cel asuprit și i-au îndemnat să stăruiască în dreapta credință ortodoxă.

Cinstim odată cu aceștia ceata cuvioșilor părinți și cuvioaselor maici care, de pe meleagurile dobrogene și până pe piscurile Munților Carpați s-au nevoit în post și rugăciune, slujind lui Dumnezeu ziua și noaptea și împodobindu-se cu însutite nevoințe duhovnicești.

Pomenim pe Cuvioșii de la Basarabi, pe Cuviosul Ioan Casian, Gherman din Dobrogea și Dionisie cel Mic; care au dat mărturie despre monahismul românesc până în părțile Apusului: pe Nicodim cel Sfințit, organizatorul monahismului în Țara Românească; Cuvioșii Vasile de la Moldovița, Iosif și Chiriac de la Bisericiani, Daniil, Simeon și Amfilobie, sihaștrii renumiți ai vremii, Ioan de la

Prislop, Rafail de la Agapia, Ioan de la Râșca, Vasile de la Poiana Mărului, Paisie de la Neamț, mari organizatori de mănăstiri, povățuitori iscusiți în rugăciunea inimii și neîntrecuți duhovnici pentru credincioși; Cuvioșii Antonie de la Iezerul-Vâlcea și Antipa de la Calapodești care a sihăstrit în Muntele Athos, Ioan Iacob care a pusnicit la Locurile Sfinte; pe Cuvioasa maică Teodora de la Sihla, împreună cu șirul lung de cuvioși părinți și cuvioase maici care au sfințit locurile tainice ale patriei noastre prin nevoițele lor duhovnicești și, în desăvârșită smerenie trăindu-și viața și păstrându-și în taină numele, au rămas necunoscuți de noi, dar sunt cunoscuți și preamăriți de Dumnezeu.

Mulțimea Sfinților Români se împodobește cu Binecredincioșii voievozi și domni Ștefan cel Mare, Martirii Brâncoveni Constantin Vodă cu cei patru fii ai săi și alți voievozi, care au apărat poporul de asuprirea nedrepte, au făcut scut de apărare pentru întreaga creștinătate împotriva invaziei otomane, Ortodoxia a întărit și biruitori, cu puterea Sfintei Cruci, în numele lui Hristos s-au arătat.

Lor se alătură Sfinții Ierarhi Antim Ivireanul și Teodosie de la Brazi, Sfântul Calinic de la Cernica, Sfântul Grigorie Dascălu și alți sfinți, care cu sabia duhului și cu tăria credinței s-au arătat biruitori și pe credincioși i-au întărit în mărturisirea dreptei credințe.

Șirul acestor sfinți este neîntrerupt până astăzi și sporește neîncetat. De aceea la ziua prăznuirii lor, cu smerenie să ne plecăm genunchii înaintea Atotputernicului Dumnezeu și cu stăruință să-L rugăm, ca prin mijlocirea sfinților odrăsliți din neamul nostru românesc, ale Preacuratei Maicii Sale și ale tuturor Sfinților să reverse asupra țării noastre, asupra poporului nostru cel binecredincios de pretutindeni și a conducătorilor lui, asupra Bisericii noastre dreptmăritoare, toate darurile Sale cele bogate, păstrându-ne în dragoste, pace și bună rânduială, ca într-un gând să mărturisim unitatea credinței.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne Iisuse Hristoase, mântuiește-ne și ne miluiește pe noi. Amin!

Cântarea a 7-a:

Ce laudă vom aduce vouă, sfinților ierarhi, care cu fluierul teologiei, oile cuvântătoare la Păstorul cel Bun le-ați chemat și la staulul Bisericii celei una le-ați călăuzit și din izvorul cel curat al învățaturii dumnezeiești le-ați adăpat și pe toți i-ați învățat să cânte: Binecuvântat ești Dumnezeul părinților noștri!

Nu este nici o laudă vrednică de a cinsti cum se cuvine pe Sfinții Ierarhi: Irineu, Teotim, Niceta, împreună cu Ghelasie, Leontie, Nifon Patriarhul, Iosif cel Nou, Ilie și Sava, Calinic de la Cernica, Antim Ivireanul Grigorie Dascălu, Teodosie și care toți, cu toiagul Crucii turma cuvântătoare de lupii cei răpitori au păzit și cu împărtășirea Sfintelor Taine i-au întărit pentru a cânta neîncetat: Binecuvântat ești Dumnezeul părinților noștri!

Slavă...,

Ai Treimii laudă ați fost voi Sfinților martiri și mărturisitori care de la început și până în zilele noastre, pe poporul nostru ca unii care din mijlocul lui ați odrăslit, cu rugăciunile voastre îl întăriți și pe calea mântuirii îl călăuziți și pe toți învățați să cânte: Binecuvântat ești Dumnezeul părinților noștri!

Și acum...,

De toate primejdiile păzește pe robii tăi binencuvântată Născătoare de Dumnezeu, că pe tine ocrotitoare te avem în necazurile noastre și mijlocitori pentru noi aducem pe toți Sfinții Români, cu care cântăm: Binecuvântat ești Dumnezeul părinților noștri!

Catavasia: N-au slujit făpturii ...

Cântarea a 8-a:

Bucură-te, pământ dobrogean, că tu primul ai primit sămânța cea bună, Cuvântul lui Dumnezeu, și udat cu sângele martirilor ai rodit însutit cete de sfinți care au bineplăcut lui Hristos și ne-au învățat să cântăm: Tineri, laudați, preoți, binecuvântați și cu toți preainălțați pe Hristos, Dumnezeul nostru în veci!

Nu este o cunună mai de preț, nici laudă mai mare adusă neamului nostru decât cununa cetelor de Sfinți odrăsliți de aceste meleaguri pe care Hristos o așează pe creștetul nostru, împărtășindu-ne de slava cea nepieritoare de care și ei se bucură în cer, chemându-ne pe toți să cântăm: Tineri, laudați, preoți, binecuvântați și cu toți preainălțați pe Hristos, Dumnezeul nostru în veci!

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Arătându-vă ca niște luminători prea străluciți, Sfinților Români, ați luminat cerul Bisericii noastre Ortodoxe, apărând țara și poporul de orice asuprire, ca în pace și dreptate, în dragoste și curăție să cântăm: Tineri, laudați, preoți, binecuvântați și cu toți preainălțați pe Hristos, Dumnezeul nostru în veci!

Și acum...,

Cu rugăciunile tale, Născătoare de Dumnezeu, să ne izbăvim de greșelile cele cumplite și să dobândim, Preacurată, dumnezeiasca binecuvântare a Fiului lui Dumnezeu, Celui ce din tine, în chip negrăit S-a întrupat și din robia păcatului ne-a mântuit.

Stihul: Să laudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm ...

Catavasia: Pe tinerii cei bine credincioși ...

Cântarea a 9-a:

Întru Domnul punând nădejdea luptei voastre pentru apărarea dreptei credințe, ați biruit și ați surpat uneltirile asupritorilor pornite asupra noastră, pentru care voi înșivă ați avut de pățimit. Pentru aceasta, Sfânta Biserică dreptmăritoare, căreia drum spre biruință i-ați deschis, cu cântări cinstește astăzi sfântă pomenirea voastră.

Jertfă deplină și bineprimită v-ați adus pe voi înșivă, Sfinților Români, Celui ce S-a jertfit pentru noi și, după vrednicie, ați primit cununa biruinței celei neveștejite, din dreapta cea purtătoare de viață, înaintea Căruia stând, rugați-vă să reverse asupra noastră darul păcii și sufletelor noastre mare milă.

Slavă...,

Singuri, nevrednici suntem nu numai a ne ruga dar și a ne apropia de Tine, o, Prea Sfântă Treime! Însă, aducând Ție spre mijlocire pentru noi nevoințele, ostenele și lacrimile Tuturor Sfinților Români, care peste veacuri au bineplăcut Ție, pe care primindu-le întru Jertfelnicul cel mai presus de ceruri, nu ne lepăda pe noi, cei lipsiți.

Și acum....,

Doamne, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale și ale Tuturor Sfinților Români, pacea Ta dă-ne-o nouă și ne miluiește pe noi, ca un îndurat și de oameni iubitor.

Stih: Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi!

Catavasie: Tot neamul omenesc...

Preotul: Ectenia mică.

Strana: Sfânt este Domnul Dumnezeu nostru.

Luminânda a 2-a:

Piatra văzând-o răsturnată, mironosițele se bucurau că au văzut pe un tânăr șezând în mormânt și acela le-a zis lor: Iată Hristos S-a sculat, spuneți ucenicilor, împreună și lui Petru: Mergeți mai înainte în Muntele Galileii; acolo Se va arăta vouă, precum a spus mai înainte prietenilor.

Slavă....,

Veniți, iubitorilor de prăznuire, să laudăm pe apărătorii și sprijinatorii noștri, pe Sfinții Români, cei ce, pe pământ fiind s-au arătat plini de Duhul Sfânt și din iubire față de Fiul lui Dumnezeu, prin însușite ostenele, pământul țării noastre, Grădina Maicii Domnului l-au făcut. Iar acum, stând înaintea Sfintei Treimi, neîncetat se roagă zicând: Izbăvește, Doamne, Dumnezeu nostru, țara aceasta în care se preamărește preasfânt numele Tău și apără neamul nostru de toată reaua întâmplare.

Și acum..., a Născătoarei

Un înger a spus Fecioarei: Bucură-te, mai înainte de zămislirea Ta, Hristoase; și tot un înger a răsturnat piatra mormântului Tău. Căci acela, în locul întristării, semne de negrăită bucurie a adus; iar acesta, în locul morții, pe Tine, Dătătorul de viață, propovăduindu-te și mărimdu-te, a vestit femeilor și prietenilor învierea.

Laudele:

Se pun pe (8) glas; din care patru ale Învierii pe glas 1 și patru ale Sfinților Români.

Stih: Ca să facă între dânșii judecată scrisă; slava aceasta este a tuturor cuvioșilor Lui.

Lăudăm Hristoase, patima Ta cea mântuitoare și slăvim Învierea Ta.

Stih : Lăudați pe Domnul întru sfinții Lui, lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui.

Cela ce răstignire ai răbdat și moartea ai stricat și ai înviat din morți, împacă viața noastră, Doamne, precum Cel singur atotputernic.

Stih: Lăudați pe Domnul întru puterile Lăudați-L pe El după mulțimea slavei Lui.

Cel ce iadul ai prădat și pe om l-ai înviat cu Învierea Ta, Hristoase, învrednicește-ne pe noi cu inimă curată să Te lăudăm și să Te slăvim.

Stih: Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și-n alăută.

Pogorârea Ta cea cu dumnezeiască cuviință slăvind-o, Te lăudăm pe Tine, Hristoase, învrednicește-ne pe noi cu inimă curată să te lăudăm și Te slăvim.

Stihurile Sfinților Români, glasul 1:

Stih: Lăudați-L pe El în timpane și în hore, lăudați-L pe El în strune și-n organe.

Luptele nevoițelor săvârșind și zdrobind meșteșugirile nevăzuților vrăjmași, ați rămas necunoscuți oamenilor dar cunoscuți lui Dumnezeu, Cel ce v-a proslăvit pe voi, Sfinților Români. Ca unii ce aveți îndrăzneală către Hristos și bine v-ați luptat, tuturor ne dăruți, prin rugăciunile voastre, curățire de păcate și mare milă.

Stih: Lăudați-L pe El în chimvale binerăsunătoare, lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul.

Arătat-v-ați Bisericii noi stele luminoase, Sfinților Români, prin arătarea darurilor care întru voi erau ascunse și pe care le dați celor ce laudă pomenirea voastră, într-un glas strigând: Bucurați-vă, ostași ai lui Hristos, care ați dus cu nevoieșă lupta buneii credințe! Bucurați-vă, arhierii și preoți, cei ce la lumina cunoștinței de Dumnezeu pe poporul nostru ați călăuzit; Bucurați-vă, cei ce în nevoieșă pustnicești viața ați trăit; Bucurați-vă, toți Sfinții Români, lauda și bucuria cetelor cerești.

Stih: Strigat-au dreptii și Domnul i-a auzit pe dânșii...

Lăudăm nevoieșele voastre, care pentru Hristos le-ați răbdat, și cu vitejie sufletească, pe începătorul întunericului ați biruit. Pentru aceasta, adunându-ne astăzi în sfintele lăcașuri zidite și apărate de voi, aducem slavă lui Dumnezeu, Cel ce v-a întărit în luptele mucenicești, iar către voi cu veselie strigăm: Bucurați-vă, Sfinților Români, lauda purtătorilor de chinuri, întărirea Bisericii, frumuseșea și cinștea neamului nostru.

Stih: Minunat este Dumnezeu, întru Sfinții Săi, Dumnezeul lui Israel.

Zburând cu aripile dumnezeieștii credințe, în toată lumea ați dus vestea despre dreptcredincioasa Românie: în Ierusalim prin Ioan Iacob de la Neamț; în Constantinopol Ioan Valahul și Mucenicii Brâncoveni; în vestita Romă Ioan Casian, povățuitorul călugărilor, iar Muntele Athos împodobit a fost de Paisie de la Neamț și Antipa de la Calapodești ce împreună cu Pimen și cu Gheorghe de la Cernica numele Domnului au chemat. Pentru aceasta cu ei împreună să rugăm pe Domnul, pace și milă țării noastre să dăruiască.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Cu miresme venind femeile cele ce au fost cu Maria și, nepricepându-se cum le va fi ca să-și împlinească dorirea, li s-a arătat piatra răsturnată și un dumnezeiesc tânăr potolind tulburarea sufletelor lor. Că a zis: S-a sculat Iisus Domnul. Pentru aceasta, vestiți propovăduitorilor Lui ucenici să meargă în Galileea și-L vor vedea pe El înviat din morți, ca pe Dătătorul de viață și Domnul.

Și acum...

Preabinecuvântată ești... Doxologia mare Ecteniile și Otpustul.

La Liturghie

La Fericiri se pun Fericirile Învierii glas 1, pe patru,

iar din Canonul Tuturor Sfinților Români Stihirile Cântării a 4-a, pe patru

Apostolul: Din epistola către Evrei: cap. II, vers. 33 (vezi la Duminica Tuturor Sfinților)

Evanghelia: De la Matei: cap. V, 14-16 și X, 32-33; X, 17, 18,22.

Chinonicul:

Lăudați pe Domnul din Ceruri, și: Bucurați-vă, dreptilor, întru Domnul, dreptilor se cuvine laudă. Aliluia, Aliluia, Aliluia.*

*Slujbă alcătuită de Pr. Prof. Florian Boitan, revizuită de P.S. Irineu Slătineanu, Arhiepiscop Vicar al Episcopiei Râmnicului și aprobată de Comisia Sinodală pentru Canonizarea Sfinților Români în ședința de lucru din 20-21 octombrie 2005